

Vissió

En la foscò i solitud de la cambra on reposo,
 joh, visió dolcíssima que em transportà a lo infinit!
 tant formosa et mostrares, tant sublim et vaig veure,
 que jo penso amb tu sempre, de dia i de nit.

L'encís de ta mirada jo el busco entre lesombres,
 creient poguer-te veure novament un sol instant:
 no vulguis, bella sombra, ja més martiritzarme,
 deixa'm gaudir la joia d'amor desbordant.

Ja se que no existeixes, que ets sols sombra divina,
 visió de mon deliri, irrealitzable anhel...
 Més, jo vui adorar-te com a Deesa divina,
 com a un esqueix de planta eaiguda del cel.

J. C.

Rovellam

Jo t'estimo, tu m'estimes,
 els dos molt ens estimem;
 si la cosa no s'espatlla
 ben segur que renyirem.

Al darrera del teu hort
 sé que hi ha una bona eixida
 i un portal, per on ta mare
 de l'esquena hem pren la mida.

Si amb mi noia et vols casar
 no m'anomenis tants pobles
 doncs primer s'ha d'esperar
 que enlloc d'aigua, pluguin mobles.

Caminava amb pas menut;
 jo, seguia al seu darrera,
 es girà: "Qui és vostè?"
 —Soc, el

MET D'ESPARRAGUERA

D'Art

Pintura

El dia 9 del mes que som, va clausurar-se als
 «Magatzems Maragall», — la nostra històrica Sala
 Parés, — l'exposició de quinze teles, del pintor Olotí
 En J. M. Mir Mas de Xexàs.

L'exposició fou interessant per lo que repre-
 senten, cada una d'aquestes manifestacions, en la
 nostra vida cívica i cultural.

Al senyor Mir Mas de Xexàs li senyalaríem com
 a pintor, grans qualitats i grans defectes, en aquest
 moment: entre les primeres, compte amb la josadia, —
 encara que inexperta — de la seva pinzellada, i la
 lloable força de contrastos i moviment, entre els
 elements de les seves composicions. En quantals
 defectes, podríem remarcar la tècnica poc madurada,
 la monotonia en el color i la forma, i potser hi tot
 alguna falsetat, sens dupte filla de l'elaboració en
 el taller de lo que creiem que ha de fer-se sempre
 davant al natural, suprem mestre de tots, i de tots
 temps,

Entre les quinze hi ha una tela, però potser la
 única, la titulada «Joguet de tardor», que amb tots
 els defectes i qualitats del seu autor, demostra ésser
 filla d'un temperament apropiat de debó, per la
 pintura i amb un doll de sensibilitat encisadora.

Asegurariem, que el senyor Mir Mas de Xexàs,
 amb la bona fe i el treball, arribarà a ésser un pintor
 de qualitats màximament envejables.

FIDIAS